

Od Redakcji. Michał Bristiger (1921–2016) in memoriam

16 grudnia 2016 roku po ciężkiej chorobie odszedł od nas Profesor Michał Bristiger. Wraz z Jego śmiercią zakończył się definitywnie nie tylko najważniejszy rozdział w historii czasopisma „Res Facta Nova”, założonego przez Profesora w 1967 roku jako „Res Facta”, ale zakończył się także pewien etap w rozwoju polskiej humanistyki. Bo Michał Bristiger, który ukochał sobie bardzo hermetyczną dyscyplinę, jaką pozostaje muzykologia, przez całe swoje długie i twórcze życie wychodził zdecydowanie poza jej sztywne granice. Pozostawił po sobie dwie autorskie książki (na czele ze słynną nie tylko w Polsce syntezą *Związki muzyki ze słowem*), a także trzy zbiory wcześniej rozsypanych po czasopismach z całego świata studiów oryginalnych oraz przekładów z różnych języków. W suchych statystykach może wydawać się tego niewiele, ale zasięg realnego oddziaływania myśli Profesora był ogromny. To, co stanowiło o Jego niezaprzeczalnej wielkości,

co czyniło z Niego rodzaj antycznego mędrca, to był kontakt z drugim człowiekiem. W ostatnim ćwierćwieczu był to przede wszystkim kontakt z młodymi ludźmi, których inspirował, fascynował, na których naukowym DNA, jeśli tylko wykazywali się pewną otwartością, wyciskał niezatarte piętno swojej żywej osobowości i błyskotliwego, obejmującego kilka odmiennych sfer naukowej rzeczywistości intelektu. Profesor pozostawił po sobie wiele niezrealizowanych projektów naukowych i – także – koncertowych, bo kształtowanie życia muzycznego było dla Niego ideą nie mniej ważną niż pisanie sążnistych prac naukowych. Wszystkie te projekty, realizowane przez ostatnie lata głównie, ale nie wyłącznie, w ramach Stowarzyszenia „De Musica”, staną się dla nas, osób młodszych od Niego o co najmniej dwie generacje, drogowskazem do dalszych działań na długie dziesięciolecia.